

✓
ΠΡΟΣ: Μητρόπολη Ξάνθης
67100 Ξάνθη
Τηλ: 25410-22505

Ξάνθη 31 Μαΐου 2007
Αρ. Πρωτ...61.....

Σεβασμιώτατε,

Σας γράφω με την ιδιότητα μου ως πρόεδρος του Πολιτιστικού Μορφωτικού Συλλόγου Γυναικών Δροσερού Ξάνθης "Η Ελπίδα". Επ' αφορμή της συναντήσεως μας την 9^η Μαΐου 2007 θεώρησα σωστό να σας ενημερώσω για τους σκοπούς και τις δράσεις του Συλλόγου μας καθώς και για τις μέχρι τώρα δραστηριότητές μας και ενέργειες μας. Για το σκοπό αυτό σας αποστέλλω συνημιμένως και την μέχρι τώρα αλληλογραφία μας με το Δήμο, τη Νομαρχία και τον τοπικό τύπο.

Ο Πολιτιστικός Μορφωτικός Σύλλογος Γυναικών ΡΟΜ Δροσερού Ξάνθης «Η Ελπίδα» ξεκίνησε τη δράση του τον Αύγουστο του 2006 με πρωτοβουλία των γυναικών Δροσερού, σε μια προσπάθειά τους να επιλύσουν οργανωμένα κάποια από τα πολλά και σοβαρά προβλήματα του οικισμού. Καταστατικοί σκοποί του Συλλόγου είναι: η επίτευξη στενότερης συνεργασίας και αλληλεγγύης μεταξύ των μελών της κοινότητας, η οργανωμένη διεκδίκηση των αναγνωρισμένων δικαιωμάτων των μελών αυτών στην οικογένεια, στην κοινωνία και στην πολιτεία, η διαφύλαξη και προβολή της πολιτιστικής κληρονομιάς της περιοχής μας, η ευαισθητοποίηση των μελών για την αντιμετώπιση των τοπικών και κοινωνικών προβλημάτων και τέλος η συνεργασία με κάθε άλλο σύλλογο ή κρατικό φορέα, που συμπίπτουν οι σκοποί του.

Οι γυναίκες δραστηριοποιήθηκαν: βρήκαν χώρο για να στεγάσουν το Σύλλογο, οργάνωσαν μαθήματα εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας για τις Δροσερίτισσες, εισήγαγαν δράσεις μαγειρικής, κομμωτικής-αισθητικής, κηροπλαστικής, ζωγραφικής, οργάνωσαν και λειτουργούν παιδικό σταθμό, που

στεγάζεται στο γώρο του Σύλλογου με υπεύθυνους νηπιαγωγούς. Επιπλέον, τρέχουν συμβουλευτικά σεμινάρια επί οικογενειακών και συζυγικών θεμάτων, καθώς και θεμάτων υγείας, σε συνεργασία με άλλους φορείς της πόλης. Όλες αυτές οι δραστηριότητες αποσκοπούν στο να μάθουν οι Δροσερίτισσες κάποιες τέχνες προκειμένου, εκμεταλλευόμενες τις να βελτιώσουν το βιοτικό τους επίπεδο καθώς και να ενημερωθούν για βασικά ζητήματα που άπτονται της καθημερινότητάς μας ώστε να είναι σε θέση να αλλάξουν τις συνθήκες στις οποίες ζουν και μεγαλώνουν τα παιδιά τους.

Όπως όμως γίνεται εύκολα αντιληπτό, υπάρχουν καθημερινά προβλήματα τα οποία ανακύπτουν και τα οποία ο Σύλλογος είτε προσπαθεί να αντιμετωπίσει, είτε προσπαθεί να παρακινήσει τους Δροσερίτες να τα λύσουν μόνοι τους. Ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα που έχει να αντιμετωπίσει η κοινότητα μας είναι ότι το χαμηλό επίπεδο μόρφωσης δυσκολεύει την πρόσβαση του μέσου μέλους της κοινότητας στις δημόσιες υπηρεσίες και στις αρχές. Στο πλαίσιο αυτό προσπαθούμε οργανωμένα μέσα από το Σύλλογο να δούμε εξατομικευμένα κάποια θέματα ώστε να τα επιλύσουμε.

Το Δροσερό έχει διάρκεια ζωής τόση όση η ίδια η Ξάνθη. Ωστόσο, ποια είναι η κατάσταση της Ξάνθης και ποια του Δροσερού; Οι ελλείψεις που έχουμε είναι αναρίθμητες..6000 ψυχές υποφέρουμε καθημερινά από τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης στις οποίες είμαστε καταδικασμένοι να ζούμε. Τα πάντα ξεκινούν από το γεγονός ότι δεν έχουμε ενταχθεί στο σχέδιο πόλεως και άρα δεν υφιστάμεθα κατά νόμο. Για το λόγο αυτό, η τοπική κοινωνία μας αντιμετωπίζει σα να μας κάνει χάρη. Στο συνοικισμό μας δεν υπάρχουν δρόμοι και νούμερα. Το ταχυδρομείο παραδίνεται χύμα με τον κόσμο να περιμένει σαν μπουλούκι. Δεν έχουμε αποχέτευση ακαθάρτων λημμάτων και όλο το Δροσερό χρησιμοποιεί βόθρους, οι δρόμοι του Δροσερού δεν είναι ασφαλτοστρωμένοι παρά μόνο στον δρόμο μπροστά από τον ΟΑΕΔ. Οι υπόλοιποι δρόμοι είναι είτε καλυμένοι με μπετόν είτε με χώματα και χαλίκια.

Η συγκομιδή των σκουπιδιών αντί να γίνεται καθημερινά, όπως όφειλε άλλωστε, γίνεται μόνο 2 με 3 φορές την εβδομάδα. Αυτό, όπως καταλαβαίνετε, έχει ως αποτέλεσμα, ιδίως τώρα το καλοκαίρι, οι οσμές να πνίγουν ολόκληρο το Δροσερό και να αποτελούν εστία μόλυνσης για μας και τα παιδιά μας. Χρειαζόμαστε καινούργιους χώρους για σχολείο. Χρόνια παρακαλούμε για αυτό. Δεν αντέχουν άλλο

600 παιδιά σε 4 στέμματα. Κι' όμως, οι τοπικές αρχές τους κοινόχρηστους χώρους γύρω από το Δροσερό τους προορίζουν για ... αθλοπαιδιές. Σ' εμάς το μεγαλύτερο σπορ είναι το σπορ της επιβίωσης... Η συμπεριφορά της κοινωνίας που μας περιβάλλει είναι συμπεριφορά ανοχής. Εμείς προτείνουμε το χέρι μας και ελπίζουμε κάποιος να το πιάσει. Περιμέναμε χρόνια ολόκληρα. Σνηθήσαμε.

Τέλος, πρέπει να αναφέρω ότι σκεπτόμαστε, μελετούμε, και σύντομα θα υποβάλλουμε στον αρμόδιο φορέα μια πρόταση -ολοκληρωμένη μελέτη- για το ζήτημα της ανακατασκευής της πλατείας που ελπίζουμε να δρομολογηθεί σε σύντομο -όμως, σχετικά, χρονικό διάστημα προκειμένου να έχουμε έναν αξιοπρεπή χώρο στον οποίο να μπορούν να παίζουν τα παιδιά μας.

Έχουμε επανειλημμένως τονίσει ότι θέλουμε να συνεργαστούμε με όλους όσοι επιθυμούν να ενισχύσουν την προσπάθειά μας. Δεν μπορούμε λοιπόν παρά να ελπίζουμε ότι κάτι μπορεί να γίνει για την κατάσταση του οικισμού μας και να επισημάνουμε πως είμαστε στη διάθεση οποιουδήποτε φορέα για τη σταδιακή επίλυση όσων πρέπει να γίνουν στο εξής.

Η Πρόεδρος

Σουλείμάν Σαμπιχά